

Sfințenia este pentru mine?

Sf. Josemaría, a cărui sărbătoare este la 26 iunie, a propovăduit neobosit chemarea universală la sfințenie: „Ia aminte: în lume există mulți bărbați și femei și învățătorul nu exclude pe nici unul de la chemarea sa... El îi cheamă la viață creștină, la o viață de sfințenie, la o viață vrednică de un ales, la o viață veșnică.”
Forja, 13

24.06.2014

**Întrucât ne-a ales în el mai înainte
de întemeierea lumii ca să fim
sfînți și neprihăniți înaintea lui în
iubire. Scrisoarea Sfântului
Apostol Paul către Efeseni 1,4**

A face totul din Iubire

A face totul din Iubire! Iată calea
sfînțeniei, calea spre fericire.

Din acest punct de vedere trebuie ca
tu să-ți înfrunți sarcinile intelectuale,
ocupațiile cele mai înalte ale
spiritului, precum și lucrurile care-ți
par foarte pământești, cele pe care
trebuie toți să le îndeplinim din
necesitate. Astfel vei trăi în bucurie
și pace.

Forja, 725

Sfînțenia personală nu este o
abstracție, ci o realitate, divină și
umană totodată, care se manifestă
prin actele de Iubire de zi cu zi.

Forja , 440

Ia aminte: în lume există mulți bărbați și femei și învățătorul nu exclude pe nici unul de la chemarea sa...

El îi cheamă la viață creștină, la o viață de sfințenie, la o viață vrednică de un ales, la o viață veșnică.

Forja , 13

Astăzi, plin de încredere, iarăși am venit cu această rugăciune: Doamne, fie ca slăbiciunile trecute și deja iertate să nu ne mai preocupe; și nici posibilitatea de a cădea în altele; să ne lăsăm pe mâinile Tale preamilostive și să îți spunem gândurile noastre de sfințenie și de apostolat, care sunt ascunse precum tăciunii aprinși sub cenușa unei aparente indiferențe...

— Doamne, știu că ne asculți.

Ei bine, spune-i și tu același lucru.

Forja , 426

Știe să zâmbească

Sfințenia e mlădioasă ca mușchii bine exersați. Cel ce vrea să devină sfânt se îngrijește ca în timpul în care face un lucru ce-l mortifică, să nu facă, în măsura în care nu îl ofensează pe Dumnezeu, un alt lucru care să-l coste tot atât și îi mulțumește lui Dumnezeu pentru această posibilitate. Dacă am proceda într-altfel, am risca să devenim creștini rigizi, fără viață, asemenea unor marionete. Or, sfințenia nu are rigiditate: ea știe să zâmbească, să cedeze, să aștepte. Ea este vie: plină de viață supranaturală.

Forja, 156

Admiră bunătatea lui Dumnezeu,
Tatăl nostru: ceea ce iubești mai
presus de tot și de toate, căminul tău,

familia, țara ta, totul poate fi sfințit: o astfel de certitudine nu te umple oare de bucurie?

Forja, 689

A-ți sfințit propria muncă nu este o himeră: este misiunea oricărui creștin... a ta și a mea.

— Este ceea ce a descoperit acest ajutor care făcea următorul comentariu: "mă face nebun de bucurie siguranța că eu, mânuind strungul și cântând, cântând mult — în mine și tare — pot deveni sfânt...! câtă bunătate este aceea a Dumnezeului nostru!"

Brazdă, 517

Acela obține mai mult care insistă mai de aproape... Atunci, ține-te mai aproape de Dumnezeu: forțează-te să fi sfânt.

Brazdă, 648

Și defectele, căderile și păcatele?

Sfințenia este în luptă: să știm că avem defecte și până la eroism să ne străduim să le evităm.

Sfințenia — insist în această privință — constă în a ne depăși defectele... Dar murim cu defecte: altfel, ți-am mai spus-o deja, am fi niște orgolioși.

Forja, 312

"Mi-ați spus că aș putea deveni un alt "sfânt Augustin", după tot trecutul meu. De ce m-aș îndoii? Astăzi mai mult decât ieri vreau să încerc această experiență".

Dar trebuie cu curaj să tai rădăcină, așa cum a făcut sfântul episcop de Hippona.

Brazdă, 838

Sfințenia constă tocmai în această: să lupți toată viața pentru a rămâne

fidel, să accepți cu bucurie Voința lui Dumnezeu în ceasul morții.

Forja, 990

Sfințenia se obține cu ajutorul Duhului Sfânt. — El, care vine să se sălăsluiască în sufletele noastre — prin harul care ne e dăruit în sacramente, precum și printr-o continuă luptă ascetică.

Fiule, să nu ne facem iluzii! Nu voi înceta să repet: tu și eu va trebui mereu să ne luptăm — da, mereu, până la sfârșitul vieții noastre. Și astfel vom sfârși prin a iubi pacea și vom da pace și vom primi răsplata veșnică.

Forja, 429

Sunt în viața ta două piese care nu se îmbucă: sentimentul și capul.

În lumina credinței, inteligența ta îți arată din plin nu numai calea, dar și

diferența între drumuri, eroic sau stupid, care poate fi parcurs. Mai ales te așează în fața măreției și frumuseții divine ale înfăptuirilor pe care Treimea le încredințează mâinilor noastre.

Sentimentul, în schimb, este legat de tot ceea ce disprețuiești și chiar pe care le consideri numai ca de disprețuit. Este ca și cum o mie de proști ar pândi cea mai mică ocazie. Și de îndată ce, datorită fie oboseli fizice, fie a pierderii viziunii supranaturale, biata ta voință slăbește, micimile se acumulează, se agită în imaginația ta până ce formează un munte care te apasă și te descurajează: greutatea muncii, focurile bengale ale unei vieți ușoare; tentații mici și mari, respingătoare; puseuri de sensibilitate; oboseala; gustul amar al mediocrității spirituale... Și câteodată și teamă: teama pentru că știi că Dumnezeu vrea ca tu să fi sfânt și că nu ești.

Îngăduie-mi să-ți vorbesc fără menajament. Ai prea multe "motive" să privești în urmă, și îți lipsește îndrăzneală de a răspunde harului pe care ți l-a acordat, căci te-a chemat ca să fi un alt Cristos, "ipse Christus" (Cristos însuși). Ai uitat avertismentul Domnului Nostru dat Apostolului: "harul meu îți este de ajuns!" este confirmarea că: dacă vrei, poți.

Brazdă, 166

Vei avea cu atât mai multă sfințenie cu cât, din Iubire, te vei umili mai mult.

Forja, 1025

Sfințenie și muncă

Ocupațiile profesionale — inclusiv munca în căminul propriu, care este o profesiune de primă importantă — sunt o dovadă a demnității persoanei umane. Ele ne oferă ocazia de a ne

dezvolta personalitatea, de a fi uniți cu ceilalți, de a avea venituri și de a contribui la mai binele societății în care trăim, de a face să progreseze întreagă umanitate.

— Pentru un creștin, perspectivele acestea se prelungesc și se lărgesc încă și mai mult, deoarece munca, atunci când este asumată de Cristos ca o realitate răscumpărătoare și mântuitoare, devine un mijloc și o cale de sfințenie; devine o datorie sfântă în ceea ce are cu adevărat concret.

Forja, 702

Sfințenia nu constă în a face lucruri mari. Ea este mai înainte de toate o luptă pentru ca, în domeniul supranatural, viața să nu se stingă: pentru tine constă în a te mistui până la ultima fibră, slujind pe Dumnezeu în locul cel de pe urmă... sau cel dintâi: acolo unde te va trimite El.

Forja, 61

M-ai asigurat că vrei să lupți fără încetare. Și acum mi te întorci abătut.

Vezi, chiar dintr-un punct de vedere omenesc, nu îți priește să primești lucrurile gata făcute, fără piedici. Trebuie neapărat să contribui puțin (mult!). Dacă nu, cum vei deveni oare sfânt?

Brazdă, 113

Predicând că trebuie să devenim asemenea unui covor moale pe care ceilalți vor călca, nu pretind să fac o frază frumoasă: nu, aceasta trebuie să devină o realitate!

Este greu, după cum sfințenia este dificilă, dar și accesibilă tuturor.

Forja, 562

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
sfintenia-este-pentru-mine/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/sfintenia-este-pentru-mine/) (06.08.2025)